

Tsaw – Leviticus 6:1 – 8:36

Aliyah 2 – Leviticus 6:12 – 7:10

In sommige vertalingen zult u dit gedeelte vinden in Leviticus 6:19 – 7:10. In de uitleg van dit gedeelte wil ik in het bijzonder de aandacht richten op de vraag of **heiligheid overdraagbaar** is door aanraking. Dit lijkt namelijk het geval te zijn in Leviticus 6:20 (6:27). Maar voordat we naar die vraag gaan kijken, gaan we eerst in grote lijnen de *aliyah* door. Er valt namelijk nog meer te leren uit dit gedeelte.

In de eerste verzen gaat het specifiek over het **graanoffer** dat bij de **priesterwijding** gebracht moet worden. Hoewel dit graanoffer niet heel anders is dan de normale graanoffers, worden er enkele aspecten van het graanoffer benadrukt: het offer moet met olie gebracht worden, de broden moeten in stukken gebroken worden en het offer zal als een geurig reukwerk voor de Heer opgaan. Dit kan de volgende betekenis hebben: als de priesters hun taak gaan doen, zijn ze daarbij afhankelijk van de **Heilige Geest** (de olie). Verder zal hun **hoogmoed gebroken** moeten worden. En ten derde zullen zij een leven van **aanbidding en gebed** (reukwerk) moeten leven. In Yeshua geldt dit van iedere gelovige, omdat wij allemaal tot priesters van God zijn gemaakt.

In vers 16 staat dat het graanoffer van de priester **in zijn geheel verbrand** moet worden. Er mag niet van gegeten worden. Dit in tegenstelling tot de graanoffers van de andere Israëlieten, waarvan de priesters **wel mochten eten**. Het graanoffer van de priesters is geheel en al voor God bestemd. Dit laat zien dat de Israëlieten hun dank en gaven aan de priesters gaven en de priesters aan God. Hetzelfde principe zien we ook bij het zondoffer voor de heilige zaken van de Tabernakel (vers 23) en bij het geven van de tienden (Numeri 18:26). De tienden van de opbrengst van het land werden aan de priesters gegeven. Maar daarvan gaven de priesters ook weer hun tienden aan God Zelf. De gaven worden dus eigenlijk **op bemiddelde wijze** aan God gegeven.

In het nieuwe verbond zijn wij in geestelijke zin allemaal priesters geworden. Wij mogen onze dank dus **rechtstreeks aan God offeren** en wij mogen ons leven in geestelijke zin ook rechtstreeks aan God offeren. Wij hebben een onbemiddelde relatie met God. Onze enige Bemiddeling is Hogepriester Yeshua, maar Hij is God Zelf. Dit betekent dat wij in geestelijke zin alleen voor God leven. **Wij behoren Hem helemaal toe**. We mogen geen stukje voor onszelf houden. En alles wat wij doen, doen we in de eerste plaats voor de Heer en niet voor onszelf of anderen, volgens Kolossenzen 3:23.

Verder lezen we in vers 18 dat het **zondoffer** op dezelfde plaats geslacht moet worden als het **brandoffer**. Nu staat het zondoffer voor verzoening en het brandoffer voor complete overgave en toewijding aan de Heer. Dit betekent dat de verzoening plaatsvindt op de plaats van onze toewijding aan de Heer. Als wij **verzoend** willen worden met de Heer en verlost willen zijn van de gevolgen van onze zonden, dan vraagt dat ook een hernieuwde toewijding aan de Heer. Er kan geen verzoening zijn, als wij niet ook een ernstig voornemen hebben om **de zonden niet meer te doen** in het vervolg.

Verder staat er geschreven in vers 19 dat de priester van het zondoffer mag eten, maar alleen op een heilige plaats, namelijk binnen het Tabernakelcomplex. Dit heeft ook betekenis voor het eten van het **avondmaal**. Bij het avondmaal eten wij van Yeshua, die Zichzelf voor ons tot zondoffer heeft opgeofferd. Wij zijn de priesters die van Gods tafel mogen eten. Dit moet dan wel **op een heilige manier** gebeuren. Als we het avondmaal eten, dan dienen we aan Yeshua te denken en heilig te leven volgens 1 Korinthe 11.

In vers 20 staat dat alles wat het vlees aanraakt, heilig zal worden. We zullen zo meteen nog uitgebreid kijken naar de overdraagbaarheid van heiligheid, maar hier alvast dit: het gebruiken van het avondmaal leidt dus als het goed is tot een **heilig leven**. Het heilige leven is dus niet een voorwaarde vooraf om aan het avondmaal te mogen verschijnen, maar het is een **gevolg van het avondmaal**. Als wij het avondmaal eten, dan dienen we ook in het vervolg daarnaar te gaan leven. We zijn immers geheiligd door in contact met Yeshua's vlees te komen, dan mogen wij ons niet meer verontreinigen met de zonden...

In vers 20 staat dat kleding waarop bloed van het zondoffer is gespat, op een heilige plaats gewassen moet worden. In Openbaring 7:15 wordt dit geestelijk ook op de gelovigen toegepast: *... dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun **gewaden gewassen** en ze hebben hun gewaden **wit gemaakt in het bloed van het Lam**. Daarom zijn zij vóór de Troon van God, en dienen Hem dag en nacht **in zijn Tempel**. En Hij die op de Troon zit, zal zijn tent over hen uitspreiden.*

Wij kunnen dus in geestelijke zin onze gewaden wit wassen door het bloed van Yeshua. Dit betekent dat wij **vergeven en verzoend** worden en dat wij een **rein en zuiver leven** gaan leiden door het bloed van Yeshua. Hij maakt het mogelijk door zijn Geest dat wij rechtvaardige daden gaan doen en de zonden nalaten. Immers onze rechtvaardige daden zijn de witte kleding, die wij aan hebben, volgens Openbaring 19:8. Als wij wit gemaakt worden door Yeshua's bloed en door Hem tot in de dood te na te volgen, dan zullen we God altijd mogen **dienen in zijn Tempel**. Wij zijn dan heilige priesters geworden en voor altijd toegewijd aan Gods dienst in zijn hemelse Tempel.

Verder staat er in vers 21 dat een **aarden pot**, waarin het offervlees is gekookt, **kapot** moet worden gebroken. In geval van een koperen pot, moet deze geschuurd/gepolijst en gewassen worden. Ik geloof dat de aarden pot voor **ons aardse lichaam** staat en de koperen pot voor de innerlijke mens, onze ziel en geest. Ons aardse lichaam en uiterlijke bestaan worden tot op zekere hoogte gebroken, als wij Yeshua's roeping en heiligheid mee gaan dragen. Onze **ziel wordt geschuurd** en gepolijst en daarmee vernieuwd en geheeld. En onze geest komt alleen tot leven door het water van de doop heen. Over deze dingen schrijft Paulus in 2 Korinthe 4:7-18, waaruit ik enkele verzen wil citeren:

*Maar wij hebben deze schat **in aarden vaten**, opdat de allesovertreffende kracht van God zou zijn en niet uit ons. Wij worden in alles verdrukt ... Wij dragen altijd het **sterven** van de Heer Jezus **in het lichaam** mee, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt ... Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al **vergaat onze uiterlijke mens**, toch wordt de **innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd**.*

Leviticus 7 begint met de wetten over het **schuldoffer**. Het is niet helemaal duidelijk vanuit de Bijbel waarin de schuldoffers verschillen van de zondoffers. De uitleg die in de Joodse traditie wordt gevolgd is dat de schuldoffers voornamelijk werden gebracht voor zonden, waarvan men **niet zeker wist** of men ze begaan had. Omdat men mogelijk een zonde had begaan, had men in elk geval onvoorzichtig en risicovol gehandeld. Dit bracht sowieso een bepaalde schuld over de persoon in kwestie en daarom moest er een offer gebracht worden.

Kort over het schuldoffer in Leviticus 7: het bloed werd op het altaar gesprenkeld, omdat het **bloed verzoening bracht** voor de zonden. In het bloed zit namelijk de ziel en daardoor kan het als verzoening voor onze ziel gegeven worden, volgens Leviticus 17:11. Verder werden de nieren, de lever en het vet als een vuuroffer geofferd op het altaar. Het vet was het beste en lekkerste deel om te consumeren en daarom werd het toegewijd aan de Heer. De **nieren** staan voor ons **gevoelsleven** en de **lever** voor ons **geweten**. Deze zijn beiden betrokken bij de ervaring van schuld. Schuld kan op ons geweten drukken en onze gevoelens hebben daar dan onder te lijden. Door het vuuroffer van de nieren en de lever worden deze gevolgen van de zonde verbroken. We kunnen weer met een vrij geweten verder en er zal weer ruimte komen voor positievere gevoelens.

In Leviticus 7:8 wordt nog gesteld dat de **huid van het brandoffer** voor de priester bestemd was. Nu was het brandoffer het offer bij uitstek dat in zijn geheel verbrand moest worden, dus het is op zijn minst opmerkelijk dat de huid niet mee verbrand werd. Ik denk dat hier een verwijzing in schuilgaat naar de geschiedenis van de zondeval.

Na de zondeval overtrok God Adam en Eva namelijk met **huid** ('or met een *ayin*) volgens Genesis 3:21. Vóór de zondeval waren Adam en Eva zeer waarschijnlijk bekleed met **licht** ('or met een *alef*). Deze lichtgestalte krijgen wij mensen namelijk weer terug, wanneer we met Gods glorie in aanraking komen. We kunnen dit bijvoorbeeld zien aan Mozes' stralende gezicht, de verheerlijking van Jezus, Mozes en Elia op de berg en het feit dat wij straks zullen stralen als de sterren, volgens Daniël 12:3. Dit betekent dat de huid, die we nu dragen, een **gevolg van de zondeval** is. Het is dus niet zo verwonderlijk dat deze huid niet aan God toegewijd mag worden bij het brandoffer.

Ik wil door naar de centrale vraag van dit stuk. Volgens Leviticus 6:20 wordt alles wat het vlees van het zondoffer aanraakt heilig. Dit stelt ons voor de vraag: **is heiligheid overdraagbaar door aanraking**, net zoals onreinheid?

In Haggaï 2:12-15 voert God een wetsdiscussie met zijn volk over dit punt:

*Zo zegt de Heer van de legermachten: Vraag toch de priesters de wet. Zie, iemand draagt geheiligd vlees in de punt van zijn kleding en raakt met de punt ervan brood, gekookt voedsel, wijn, olie, of welk voedsel dan ook, aan: **wordt het dan heilig?** Toen antwoordden de priesters en zeiden: **Nee.***

Daarop zei Haggaï: Als iemand die onrein geworden is door een dood lichaam, iets van al die dingen aanraakt, wordt het dan onrein? Toen antwoordden de priesters en zeiden: Het wordt onrein.

Toen antwoordde Haggai en zei: Zo is dit volk, zo is deze natie voor Mijn aangezicht, spreekt de Heer, en zo is al het werk van hun handen; ja, wat zij daar aanbieden, onrein is het!

Op het eerste oog lijkt deze discussie zo helder als een klontje: heiligheid is blijkbaar niet overdraagbaar en onreinheid wel. Net zoals ziektes wel overdraagbaar kunnen zijn, maar gezondheid niet. En net zoals viezigheid overdraagbaar is en schoonheid niet. Zo is heiligheid niet overdraagbaar en onreinheid wel.

Toch ligt het niet zo eenvoudig, want dan komen we niet uit met **Leviticus 6:20 (6:27)**, waar heilig vlees **wel degelijk door aanraking heiligheid** kan overdragen. Ditzelfde idee vinden we ook terug in Leviticus 6:11 bij de ongezuurde graanoffers en in Exodus 29:37 en 20:29 bij **het Brandofferaltaar** en zijn bijbehorende voorwerpen. Als men iets van deze zaken aanraakte, dan werd men daardoor geheiligd. Kennelijk is heiligheid onder bepaalde voorwaarden overdraagbaar door aanraking.

Daarom is het belangrijk om goed te kijken wat er precies gesteld wordt in **Haggai 2**. Het punt is dat het vlees **in een mantel gehuld** is en niet direct in aanraking komt met het andere voedsel. Er is dus **geen direct contact**. Kennelijk kan het vlees niet via de mantel het voedsel heilig maken. Dit sluit echter nog niet de mogelijkheid uit dat het vlees met direct contact wel heiligheid op het voedsel kan overdragen.

Vervolgens blijkt onreinheid wel overdraagbaar te zijn, zelfs als er geen direct contact plaatsvindt. In Haggai 2:14 staat namelijk dat als iemand onrein geworden is door in contact te komen met een dood lichaam, die persoon vervolgens door aanraking ook het voedsel onrein kan maken. Kennelijk kan **onreinheid** zich ook **bemiddeld verspreiden**. Het blijft zich dus **altijd maar verder** verspreiden, totdat alles onrein is geworden. Dit geldt voor heiligheid niet. Heiligheid kan alleen door directe aanraking van het altaar en zijn voorwerpen of het offervlees of -brood overgedragen worden. Zodra de bron van heiligheid (het altaar) is weggenomen, kan het zich niet meer verder verspreiden.

De boodschap van Haggai is dus niet dat **heiligheid** niet overdraagbaar is, maar dat dit **zonder het altaar niet mogelijk** is. Het hele volk is onrein geworden en juist daarom is het zo belangrijk dat de Tempel weer gebouwd werd en het altaar in gebruik genomen werd. Dat is het hele punt dat Haggai hier probeert te maken. Sommige Israëlieten waren teleurgesteld in de tweede Tempel, omdat die er helemaal niet zo mooi als de eerste uitzag. Maar Haggai laat zien hoe belangrijk het is dat de Tempel er weer staat. Nu kan het volk zich namelijk weer heiligen, omdat de **bron van heiligheid** terug is.

We kunnen hier belangrijke geestelijke lessen uit leren. Ten eerste kunnen we leren dat **heiligheid wel degelijk overdraagbaar** is. Het verblijven in Gods aanwezigheid maakt ons heilig. Hoe we ook ons best doen, wij kunnen onszelf niet heilig maken. Wij kunnen alleen heilig worden door **in contact met God Zelf** te komen. Zijn heilige aanwezigheid straalt op ons af, zodat ook wij heilig worden. Als wij in Gods nabijheid leven, dan worden we anders dan de wereld om ons heen. Wij gaan dan een leven van toewijding aan de Heer leven. Dit zal opgemerkt worden in je omgeving.

Ten tweede kunnen we leren dat heiligheid zich **niet blijft verspreiden**, zonder de Bron van Heiligheid. Als God Zelf buiten vizier raakt, dan houdt het snel op met de heiligheid. Wij kunnen anderen niet heilig maken of aansteken met onze heiligheid. Hoewel we mensen kunnen enthousiasmeren en hoewel er echt wel wat van ons afstraalt op anderen in onze omgeving, toch zullen zij **zelf een ontmoeting** moeten hebben met **God Zelf**. Pas als zij zelf in aanraking komen met de Bron van Heiligheid, zullen zij zelf ook daadwerkelijk heilig gaan worden. Gelukkig is het Gods Geest die door ons heen ook anderen wil aanraken en wil heiligen. Maar als God Zich terugtrekt, vervallen wij mensen heel snel tot een onrein en zondig leven. Het altaar van verzoening met en toewijding aan God moet altijd branden in ons hart. Dan blijven we heilige priesters.

Ten derde leren we dat **onreinheid** zich veel sneller en **gemakkelijker verspreid** dan heiligheid. Heiligheid vraagt een bewuste keuze van ons om met de hulp van Gods Geest een ander leven te gaan leven. Onreinheid en slechtheid vraagt slechts dat wij **meedrijven met de grote stroom**. Daar hoeven we niet veel voor te doen. Onreinheid verspreid zichzelf wel. Voor de heiligheid moet het contact met God en zijn Altaar gezocht worden. Zoals een klein beetje zuurdesem het hele brood doorzuurt, zo is het met de onreinheid en slechtheid van mensen. Daar schrijft Paulus ook over in 1 Korinthe 5:6-8:

*Uw roem is niet goed. Weet u niet dat een **klein beetje zuurdeeg** het hele deeg doorzuurt? **Verwijder** dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook ons Pesachlam is voor ons geslacht: Christus. Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van **slechtheid en boosaardigheid**, maar met ongezuurde broden van **oprechtheid en waarheid**.*

Dit gaat over het **Feest van de Ongezuurde Broden** (Pesach). Al het zuurdesem moest dan weggedaan worden en na het feest moest er met een nieuw zuurdesem gestart worden. Paulus legt dit als volgt uit: omdat Yeshua voor ons als Pesachlam is geslacht, mogen ook wij in geestelijke zin Pesach vieren. Wij moeten namelijk de zonden en de slechtheid (het oude zuurdesem) wegdoen uit ons leven. Daar mag helemaal niets van overblijven, zelfs niet een klein beetje, want dan zal dat toch weer het hele deeg doorzuren met slechtheid. We moeten **helemaal opnieuw beginnen**, ditmaal niet met slechtheid, maar met oprechtheid en waarheid.

Omdat onreinheid zich blijft verspreiden, daarom is het extra belangrijk om **alle zonden uit ons leven weg te doen**. We kunnen niet een paar zonden aanhouden, want die zullen zich **blijven verspreiden**. De slechtheid moet met wortel en tak uitgeroeid worden. Dat vieren we met het Feest van de Ongezuurde Broden.

Gelukkig mogen we weten dat als we **dicht bij God** blijven leven, dat zijn **heiligheid sterker** is dan de onreinheid. Bij het altaar worden onreine dingen gereinigd en profane zaken worden daar geheiligd. Dat is niet ons werk, dat is Gods werk. Aan ons is de taak en roeping gegeven om dicht bij het Altaar te blijven. Dit betekent dat we met Yeshua blijven wandelen. Dan zal Hij ons helpen door zijn **Geest** om de **slechtheid uit te bannen**.

Wat hebben we nu geleerd?

1. Als priesters hebben we nodig: de Heilige Geest, verbrokenheid en gebed
2. Wij mogen onze dank en toewijding rechtstreeks op God richten
3. Verzoening van zonden vraagt ook toewijding van ons om niet meer te zondigen
4. Heilig leven is geen voorwaarde voor, maar gevolg van het avondmaal
5. Wij mogen onze kleding wassen in Yeshua's bloed: een rein en zuiver leven
6. Ons aardse lichaam vergaat, onze innerlijke mens wordt geschuurd en vernieuwd
7. Yeshua's schuldoffer maakt ook ons geweten en onze gevoelens vrij
8. Onze huid is een gevolg van de zondeval, wij krijgen weer een lichtgestalte
9. Heiligheid is overdraagbaar door directe aanraking
10. Onreinheid is ook overdraagbaar door bemiddelde aanraking
11. Onreinheid en slechtheid verspreid zich dus altijd verder
12. Voor heiligheid hebben we de Bron van Heiligheid nodig, Yeshua (het altaar)
13. Heiligheid vraagt een bewuste keuze, onreinheid niet
14. We moeten **alle** zonden (oude zuurdesem) uit ons leven wegdoen
15. Als we in contact met God blijven, is zijn heiligheid sterker dan de onreinheid